

Nr 289

Av herrar **Thylén** och **Nordstrandh**, om vissa åtgärder för ökad säkerhet i trafiken.

(Lika lydande med motion nr 248 i Första kammaren)

Ett led i trafiksäkerhetsarbetet utgör strävan efter tydligare och bättre markeringar på och vid vägarna.

I stort sett tycks utvecklingen i Sverige därvidlag gå åt rätt håll. Emellertid omfattar inte den nämnda strävan alla typer av markeringar. Ett påtagligt bevis på den saken är det i landet gängse sättet att utmärka vägarbete. Särskilt under mörker framträder bristerna. Endast någon enstaka lykta med ett svagt, gult sken upphängd på en vägbock i vardera ändan av ett vägarbete tycks anses vara tillräckligt. Man förlitar sig därmed på att fordonsförarna hela tiden kör med en mycket skärpt uppmärksamhet och besitter en utomordentlig reaktionsnabbhet.

Detta system ter sig emellertid väl hasardartat, vilket kan intygas av de förare som fått hjulaxlarna avslagna i tjälskott eller hamnat med hela fordonet i uppgrävda hål.

Föregångslandet när det gäller utmärkning av vägarbete är internationellt sett USA och i Europa Tyskland. Tyskarna använder sig av ljusrampsystem som kan fästas på bl. a. vägbockar. Ljuset kan vara både fast och blinkande. Också i Danmark har man i viss utsträckning börjat tillämpa ljusramputmärkning. Upptäckbarheten hos en ljusramp är vida överlägsen den hos de gula varningslyktor som utmärker vägarbete i Sverige.

Det torde vara helt i enlighet med de svenska strävandena mot internationell anpassning i trafiksäkerhetssammanhang att införa ljusrampförsedda vägarbetsutmärkningar. En sådan åtgärd vore ett steg på vägen mot ökad säkerhet i trafiken.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte ge till känna vad i förevarande motion anförts.

Stockholm den 22 januari 1970

B.-O. Thylén (m)

Ove Nordstrandh (m)